

สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหาการบังคับใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. 2564: ศึกษากรณีมาตรา 145
คำสำคัญ	การกระทำเพื่อการค้า/การลงโทษให้ได้สัดส่วน
นักศึกษา	พรพรรณ อุไรกุล
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ดร.สันติพงษ์ กุมารสิงห์
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายอาญาและกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2566

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมา แนวคิด ทฤษฎี และหลักการเกี่ยวกับการบังคับใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. 2564 มาตรา 145 และสภาพปัญหา ช่องว่างของกฎหมาย หรือข้อจำกัดกฎหมายจากการบังคับใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติดในการนำพฤติการณ์และบทบาทหน้าที่ที่กำหนดโทษในคดียาเสพติด เพื่อศึกษาการบังคับใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. 2564 มาตรา 145 ของประเทศไทย และกฎหมายยาเสพติดของต่างประเทศ เพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัญหาการบังคับใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. 2564 มาตรา 145 และเพื่อศึกษาเสนอแนวทางในการปรับปรุงการบังคับใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. 2564 มาตรา 145

จากการศึกษาพบว่า หลักการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. 2564 ไม่มีบทบัญญัติข้อสันนิษฐานในการผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติด โดยการลงโทษผู้กระทำความผิดให้หนักขึ้นจะอาศัยพฤติการณ์ของการกระทำความผิด เช่น การกระทำเพื่อการค้า การก่อให้เกิดการแพร่กระจายในกลุ่มประชาชน เป็นต้น อันเป็นการยกเลิกบทบัญญัติที่ให้ผู้กระทำความผิดรับโทษหนักขึ้นโดยอาศัยปริมาณสารบริสุทธิ์แต่อาศัยพฤติการณ์ในการกระทำความผิดในลักษณะที่กำหนดไว้เป็นลำดับการปรับบทว่าจะลงโทษจำเลยตามวรรคใดนั้น ต้องพิจารณาจากพฤติการณ์ในคำฟ้องหรือในสำนวนว่ามีข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ที่จะลงโทษจำเลยหนักขึ้นได้หรือไม่ จะเป็นกรณีตามมาตรา 145 วรรคใด ซึ่งในประมวลกฎหมายยาเสพติดมิได้กำหนดนิยามความหมายคำว่า การกระทำเพื่อการค้าไว้ รวมถึงไม่ได้กำหนดปริมาณของยาเสพติดที่บ่งชี้ถึงพฤติการณ์การกระทำความผิด

ในคดียาเสพติด แต่ให้ศาลใช้ดุลพินิจวางแนวทางการใช้การตีความกฎหมายและการกำหนดโทษ
ในคดียาเสพติด

ดังนั้น จึงมีข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาการบังคับใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด
พ.ศ. 2564 มาตรา 145 ในการใช้ดุลพินิจการวางแนวทางการใช้การตีความกฎหมายในความผิด
เกี่ยวกับยาเสพติดถึงการพิจารณาคดีและการกำหนดโทษ สมควรให้มีการกำหนดบทนิยามเกี่ยวกับ
การกระทำเพื่อการค้า การกำหนดในส่วนของปริมาณยาเสพติด อันส่งผลถึงพฤติการณ์การกระทำ
ที่กำหนดเป็นความผิด ให้มีความชัดเจน รวมทั้งการกำหนดโทษให้สอดคล้องกับคำแนะนำของ
ประธานศาลฎีกาว่าด้วยแนวทางการกำหนดโทษในคดียาเสพติด พ.ศ. 2565 เพื่อให้มีการบังคับใช้
กฎหมายครอบคลุมการกระทำทุกรูปแบบและบทกำหนดโทษที่เหมาะสมโดยไม่ต้องให้พนักงาน
สอบสวนและพนักงานอัยการใช้ตีความในการจัดทำสำนวนและการสั่งฟ้องคดี รวมถึงไม่ต้องอาศัย
ดุลพินิจของศาลในการพิจารณาคดี อีกทั้ง เพื่อให้การลงโทษได้สัดส่วนในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
ต่อไปในอนาคต